

Durmuş Hocaoğlu

Üstüste Sorular Soru İçinde

Ayyıldız., 26 Ocak 2000, Çarşamba., s.09
Durmuş Hocaoğlu, Ayyıldız Sıra No: 102; 2000-019; Ocak-19

Hizbullah kazıdıkça bereketleniyor; adetâ, İstiklâl Marşı'ndaki “Şühedâ fişkırarak toprağı sıksan şühedâ” mısraına şeytan tarafından yazılmış bir nazîre, bir “şeytânî mısra” gibi: “Kokmuş ceset fişkırarak, toprağı sıksan; kokmuş ceset.”

Evet, Hizbullah kazıdıkça ve kazdıkça bereketleniyor; bereketlendikçe de ortalıktaki sorular da bereketleniyor; üstüste yığılıyor, kümeleşiyor ve zihinleri kazımaya başlıyor.

Üstad Necip Fâzıl'ın buyurmuş olduğu gibi: “**Üstüste sorular soru içinde.**”

Ortada henüz sorular var; henüz sâdece sorular; henüz zayıf sorular ve henüz cevapları olmayan sorular.

Sorular zayıf; zira, “sual ilmin yarısıdır” umûmî hükmü muktezâsınca, ellerde çokça ve kuvvetlice soru üretmeye müsâit bilgi yok; ortalık bir mezbaha gibi, iğrenç bir korku filmi gibi, kokmuş, çürümüş ceset manzaralarıyla dolu; başka hemen-hemen hiçbir şey yok. Ben ki, Korku Edebiyatı, Korku Sineması düşünüyüm; bu kokmuş, çürümüş, müstekreh ceset manzaraları bütün keyfimi kaçırdı, sinirlerimi bozdu; üstelik tam da akşam yemek saatinde... fesubhanallah!

Bendeniz, lâf aramızda, gerçekten Korku Edebiyatı ve Korku Sineması düşünüyümdür; ama asâetli olmak kaydıyla! Ama “gotik” olmak kaydıyla! Meselâ tüyler ürperten, insanı koltuğuna çivileyen, geceleri musluktan damlayan su sesinden dahi — haydi “korkutan” demeyelim — huylandıran, hârikulâde bir Edgar Allan Poe hikâyesine hayır denebilir mi? Ama azîzler, orada kokmuş ceset yoktur ki!

... Bu Hizbullahçılar, besbelli ki estetikten mahrum kişiler.

Evet; **estetik** yok ama, **karanlık** çok.

Buyrunuz birkaç karanlık soru ve üstüste binmiş sualler kümesine mütevâzı bir katkı da bizden:

• Hizbullahçılar, acaba neden, PKK gibi yapıp da, bugüne kadar, pek istisnâî haller hâriç, Devlet kuvvetleri ile hiç çatışmaya girmediler? ...yoksa Devlet ile...; git başımdan kör şeytan.

• Pekâlâ; ya şuna ne demeli: Nasıl oluyor da, güvenlik kuvvetleri, bu kadar kısa zamanda bu kadar “hafriyat” yapabilecek bilgiye ulaşabiliyor? Yoksa, bütün bilgiler elde mevcut idi de acaba harekete geçilmesi için “müsâit”, daha doğrusu “münâsip” bir vakit mi kollanmaktaydı? Şöyle, gürültüsü bâzı şeyleri bastırarak bir sansasyon, meselâ? Hani bâzı soygun filmlerinde çok kullanılan bir sahne vardır: Gece yarısı bir büyük banka kasasının soyulması esnâsında çıkacak gürültüyü bastırmak için, kurban seçilen bankaya çok yakın bir yerde sahte bir tâmir ekibi gelerek, yol veya doğalgaz ya da buna mümâsil bir şeyin tâmiratını yapmış gibi rol yapıp, kompresörlerle, ekskavatörlerle dehhâş bir gürültü saçarak; bu esnada etrafa fiyaka satarlar, bağırır çağırır, hattâ trafiği bile değiştirirler, hava atarlar, falan filan...; ama asıl maksat, içerideki soygunun maskeleyerek, delinen kasanın gürültüsünü bastırmaktır.

Şimdi; hani bu lânet olası kör şeytan (dikkat ettinizse, mel'unu onore etmemek için adını küçük harfle yazıyorum) akla getirmiyor değil; neden illâ da bu vakit? Hakikaten, acaba, olması gereken vakit bu mu, yoksa birşeylerin gürültüsü bastırılmak, bir siyâset trafiğinin yönü değiştirilmek mi istenmekte?

Beni aşırı işkilli olmak, illâ da her hususta muhâlefet yapma saplantısına dûçâr olmak ile suçlayabilir ve meselâ şöyle diyebilirsiniz: “*Birâder; takıntının ne lüzumu var; herşey ortada, ap-açık zâhir bulunuyor*”. Güzel; ama bu gibi mülâhazât, beni kolay-kolay iknâ etmiyor, dostlar. Bana kalırsa “herşey ortada, ap-açık zâhir” değil; ama, sanki “herşey ortada, ap-açık zâhir imiş gibi” görünüyor; veya öyle görünmesi isteniyor. Hem, “*her şey görüldüğü kadar basit olsaydı, İlim diye bir şey olmazdı*” diyor meâlen Marks; vâkıa siz şimdi o sakallının da bir nevi’ şeytan olduğunu ileri sürebilirsiniz; hani yanlış da sayılmaz; ama ben, şeytan ya da mefisto, herkesin dinlenmesi taraftarıyım.

Efendiler: Kim ne derse desin, bu “**gürültü bastırma ve trafik yönü değiştirme**” işi bana çok ciddî görünüyor.

Bakınız:

1: Apo’yu unuttuk; hattâ, PKK’nın siyasallaşmasını da unuttuk.

2: Dahasını da söyleyeyim mi: Kokmuş cesetlerle iştilal etmeyen PKK’nın belirli bir sempati topladığına dâir bahse bile girerim; bana kalırsa, Hizbullah operasyonları, PKK’nın reytingini yükseltmiş bulunuyor. Hikâyeyi hâtırlayınız: Hani, ölü soyan babaya, oğul, soyduğu ölüleri kazıklamak sûretiyle rahmet okutmuştur. Köylüler şöyle demişlerdir: “*Vakıa, RAHMETLİ de ölü soyardı, ama soyduğu ölüye tutup da bir de kazık kakmazdı; iyi adamdı vesselâm; Allah rahmet etsin.*” İşte, şimdi, çürümüş ve kokmuş cesetlerle kamuoyunun önünde teşhîr edilen Hizbullah’a nisbetle PKK, kokmuş cesetsiz, “delikanlıca” (?) dövüşen militanlarıyla; silahlı — bâzılarının ağzının suyu akarak kullandığı ifâde ile söylersek, “gerilla” — mücâdelesiyile; ve dahi teorisiyle; ve dahi bütün dünyaya yayılmış kravatlı (ve “sakalsız”; bu sakal işi de çok mühimdir ha!) kadrolarıyla; ve dahi Türkiye’nin emrinde olduğunu ilân eden örgütü ile; ve dahi, bir yıldan beri Türk halkından özür dileyen, zâten ana tarafından da “Türk” olan, ve günlerdir reklamı yapılan, Avrupa’nın adamı, ya da diğer bir ifâdeyle, “Evropaî Adam” niteliğini hâiz, Kürt Mandelası Başkan Apo ile,... vesâire, vesâire...; handiyse herşeyi ile, çok sempatik duruyor.

Yanlış mı bu düşünce?

3: Şöyle de düşünülebilir: ....

... sütun bitiyor..

... en iyisi, hiç düşünmeden şu iki soruyu pat diye sorayım:

Acaba bir dostluğun düşmanlığa inkılab etmesi gibi bir süreç midir yaşanan ve..

... Ağzımdan yel alsın; acaba bir “PKK LOBİSİ” filan mı var?

